

Posiedzenie Senatu RP IX Kadencji

26 lipca 2018 r.

Edukacja dzieci i młodzieży głuchoniemej

Senator Kazimierz Wiatr:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie! Drodzy Goście!

Tak jak już pan senator Żaryn powiedział, ta uchwała jest nam bliska, m.in. dlatego, że bardzo często mijamy instytut na placu Trzech Krzyży, mijamy miejsce, gdzie stoi ten wspomniany pomnik, ale także są gabloty, z których możemy się dowiedzieć o historii i dniu dzisiejszym instytutu.

Chciałbym rozpocząć od podziękowań dla pana senatora Żaryna za tę inicjatywę, w ramach której odbyła się konferencja zorganizowana przez Komisję Nauki, Edukacji i Sportu Senatu. Prezentowana dzisiaj uchwała jest owocem tej konferencji, ale nie jedynym owocem. To była bardzo ciekawa konferencja, z prelegentami, przedstawicielami środowiska głuchoniemych, także naukowców, lekarzy, terapeutów, osób wspierających to środowisko, na czele z dyrektorem Instytutu Głuchoniemych, panem Tadeuszem Adamcem, który także dziś jest wśród nas. Bardzo za tę konferencję dziękuję. To była okazja do poznania wielu wspaniałych osób, do poznania historii ruchu osób głuchoniemych, ich wielkich sukcesów, wielu wybitnych osób. Są także dziś wśród nas, walczyli o Polskę, o jej niepodległość, rozwijali kulturę i gospodarkę.

Ale muszę powiedzieć, że była to też okazja, aby choć trochę poznać, odrobinę zrozumieć cały świat wewnętrzny tego środowiska, który jest niezwykle ciekawy, i to zostało tutaj opowiedziane. Mówiono o tym, że w zależności od tego, kiedy człowiek staje się głuchoniemy, czy jest nim od urodzenia, czy staje się nim w młodości, czy jako dorosły, są z tym związane zupełnie inne zjawiska w wymiarze psychologicznym i społecznym. Ale przy okazji można było także przekonać się po raz kolejny, jak ważne jest słuchanie drugiego człowieka, tego, co ma on nam do przekazania.

Widziałem także wiele osób bez reszty poświęcających się drugiemu człowiekowi. Oczywiście Senat Najjaśniejszej Rzeczypospolitej stara się ogarniać w wymiarze społecznym wiele środowisk, ale także ten świat wartości, który ma być inspiracją dla nich i dla nas. Nie ma wątpliwości, że dziś wielkim zadaniem edukacji, rodziny, społeczeństwa jest budowa wrażliwości na piękno, na dobro, na bliźniego, na wartości. To są niezwykle ważne sprawy. Pan senator, odczytując uchwałę, powiedział m.in. takie zdanie: byli oni ostatnimi nawet dla najbliższych – to w uchwale jest szczegółowo napisane – dla własnych rodzin. W czasie posiedzenia Komisji Ustawodawczej dodano tam słowa „w tamtych czasach”, żeby nie było wątpliwości, że tak było w tamtych czasach. Tak, wówczas byli ostatnimi, ale znalazł się ks.

Falkowski i to się zmieniło. Nie tylko w wymiarze Warszawy, Polski, ale i świata był on prekursorem. Dostrzegł tych ludzi i pomógł im, a jego pomoc, co jest niezwykle ważne, była, można powiedzieć, systemowa, dużego formatu, pionierska. Położył on podwaliny pod wspaniałe dzieło.

To oczywiście jest dla nas wielka zachęta i wielka inspiracja. Życzę wszystkim gościom oraz paniom i panom senatorom wielu dobrych ludzi wokół. Niech ta uchwała będzie jedną z ważnych inspiracji w naszym działaniu. Szczęść Boże. Dziękuję bardzo. (Oklaski)